

Akutní pankreatitida je onemocnění, které se vyskytuje v lehké nebo závažné formě. Incidence za posledních několik let narůstá. Léčba musí být v závažných případech komplexní a výživa je jedním ze základních pilířů. Enterální a parenterální výživa v akutní fázi je dostatečně zdokumentovaná a zahrnutá do řady guidelines. Postavení per os příjmu těsně po odeznění akutní fáze těžké akutní pankreatitidy je však kontroverzní. Cílem naší disertační práce je ukázat výsledky monocentrické prospektivní randomizované studie, kdy jsme srovnávali bezpečnost a efektivitu per os příjmu v porovnání s enterální výživou u pacientů s těžkou akutní pankreatitidou, a to jak během hospitalizace těsně po odeznění akutní fáze onemocnění, tak po dimisi v dlouhodobém časovém horizontu. Pacienti s těžkou akutní pankreatitidou byli randomizováni do dvou skupin (enter. výživa vs. per os příjem), nejpozději 14. den hospitalizace byla zahájena nutriční podpora zvoleným způsobem. Sledována byla tolerance výživy, výskyt komplikací, délka hospitalizace, vývoj nutričních parametrů a hmotnosti. Pacienti se signifikantně nelišili v délce hospitalizace ani v počtu komplikací jak během hospitalizace, tak v horizontu 1 roku po dimisi. Byl pozorován signifikantně rychlejší nárůst nutričních parametrů u skupiny enterální výživy. V disertační práci je shrnuta naše prospektivní randomizovaná studie, která prokazuje stejnou bezpečnost a efektivitu per os příjmu a enterální výživy u pacientů s těžkou akutní pankreatitidou.